

Nr 871

Av herr **Jansson**, om precisering av hälsovårdsstadgans bestämmelse om rumstemperatur.

Vad som kan anses vara lämplig rumstemperatur kan givetvis vara olika för olika åldrar liksom för olika människor. Det växlar också mera för dem som först mot dagens slut tar sin bostad i besittning än för familjer med barn, hemmavarande icke helt friska samt äldre människor. Går man till hälsovårdsstadgan framgår det av dess 16 §, punkt d) att boningsrum »skall kunna hållas tillfredsställande uppvärmt». Detta är tyvärr långt ifrån vad som är det faktiska förhållandet. Vid tvister om vad som är att anse som tillfredsställande eller för låg rumstemperatur åberopas »gällande praxis». Under tiden för det andra världskriget och därefter förekom fall då utslag avkunnades, som därefter blivit riktningsgivande. Exempelvis förekom i regeringsrätten ett mål den 9 december 1952, varvid ägaren av viss fastighet vid vite ålades »att sköta den centrala värmeanläggningen på sådant sätt att bostadslägenheterna kunna hållas uppvärmda till en temperatur, som — frånsett tillfälliga svängningar på en eller annan grad — icke understiger $+17^{\circ}\text{C}$ under tiden från kl. 7 t. o. m. kl. 21 samt $+15^{\circ}\text{C}$ under den övriga delen av dygnet». Även för helt friska och vuxna personer måste en sådan temperatur betecknas som absolut för låg.

Särskilt på orter med stark bostadsbrist föreligger inte chansen för hyresgäst att i fastighet där högst otillfredsställande uppvärmning råder flytta till annan bättre bostad. Enerverande kontroverser för att söka vinna rättelse, varvid resultatet kan bli att motparten stöder sin hållning på den otillfredsställande utformningen av hälsovårdsstadgan jämte såväl praxis som rättsfall, utgör sammantaget ett förhållande som på intet sätt kan betecknas som en rimlig ordning i nuvarande tid.

I serien Meddelanden från medicinalstyrelsen, nr 109 »Sanitära krav på våra bostäder», som utgavs från trycket den 20 juni 1966, heter det:

En inomhustemperatur på $+18$ till $+22^{\circ}\text{C}$ under dagen anses i allmänhet bäst befrämja välbefinnande och arbetsförmåga. Inom dessa temperaturgränser ligger den s. k. behaglighetszonen. Inomhusklimatet sammanhänger icke endast med temperaturen utan även med andra faktorer som luftens fuktighetshalt och dess rörelse. Den relativa luftfuktigheten i ett boningsrum bör ligga mellan 35 och 65 %. En acceptabel minimigräns för uppvärmning av boningsrum är i regel en temperatur av under dagen minst $+18^{\circ}\text{C}$ och under natten minst $+16^{\circ}\text{C}$. Dagen bör härvid räknas mellan kl. 7 och kl. 22. För åldringar, vissa långtidssjuka och personer med nedsatt vitalitet erfordras mången gång en eller annan grad högre medeltemperatur.

Inom ett boningsrum bör ej alltför stora temperaturavvikelser förekomma. Skillnaden i temperatur vid golv och vid huvudhöjd bör ej vara mer än 3°C. Detsamma gäller skillnaden mellan vägg- och lufttemperatur. Vid för landsdelen extremt kalla perioder kan dock denna temperaturskillnad få uppgå till 5°C.

Temperaturmätningarna bör äga rum under den kallare årstiden, varvid vindförhållandena bör vara ordinära och utetemperaturen relativt konstant under minst tre dygn.

En precisering av vad som kan anses vara tillfredsställande uppvärmning borde, enligt motionärernas mening, vara utsagd i hälsovårdsstadgan. Här borde den standard beträffande rumstemperatur som de allmännyttiga och kooperativa bostadsföretagen erbjuder, exempelvis +21—+22°C dagstemperatur, vara normgivande. Den invändning som ofta göres att parterna på bostadsmarknaden avtalsvägen bör komma till rätta med problemet är inte relevant. Den faktiska omständigheten att många bostäder håller en onormalt låg temperatur utan att hyresgästen lyckas få någon ändring till stånd talar för att hälsovårdsstadgan bör innehålla en precisering.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till regeringen hemställa om sådan ändring av hälsovårdsstadgans § 16 att som lämplig rumstemperatur anges +20°C för natt och +22°C för dag.

Stockholm i januari 1968

Axel Jansson (vpk)
